

M. A. ULJANOVALLE

13/II. 1910.

Rakas äiti! Pari päivää sitten sain sinulta ja Anjutalta kirjeen. Suuren suuri merci niistä. Nyt olen vapaa niistä asioista, jotka pakottivat minut vastaamaan Manjashalle liian lyhyesti ja hätiköiden (kirjoitan hänelle kohta).

Shakkipelin⁴⁴⁹ sain jo kauan sitten, olen unohtanut vain siitä mainita. Täällä olen joutunut pelaamaan hyvin harvoin — varmaankin olen sen kokonaan unohtanut.

Hyvin mieluista oli saada tietää, että olette tyytyväisiä asuntoon ja sen emäntään ja että sinä olet parantunut ja alkanut jälleen kävellä. Olisi hyvä, kun voisitte päästä keväällä aikaisemmin pois Moskovasta jonnekin Volgalle tai maaseudulle. Keväällä Moskovassa ei ole tietysti hyvä olla.

Meillä on ihana sää. Seinen vesi on vielä korkealla, mutta tulva laskee nopeasti; se aiheutti suurta tuhoa (meidän kaupunginosamme ei kärsinyt siitä lainkaan).

Mitjalta oli lyhyt kirje, jossa hän tiedotti parantuvansa. Moitin kovasti itseäni siitä, etten vastannut hänelle aikaisemmin. Niin, nähtävästi ajaminen on vaarallista muualakin kuin Pariisin kaduilla, joilla liikenne on tavattoman vilkasta...

Näen täällä toisinaan Avgusta Pavlovnaa⁴⁵⁰. Moskovassa on hänen omaisiaan — tapaatteko heitä? Hän on hyvin herttainen.

Syleilen sinua hellästi, rakkaani, ja toivotan terveyttä.

Sinun V. U.

Meidän väki lähettää paljon terveisiä.

Lähetetty Pariisista Moskovaan

*Julkaistu ensi kerran v. 1930
„Proletarskaja Revoljutsija“
aikakauslehden 4. numerossa*

Julkaistaan käsikirjoituksen mukaan